

Development of Learning Activities on Creative Drama Practice Skills according to Davies' Concept for Grade, 11 Students

Ketsarin Thongsuk¹

Received	Reviewed	Revised	Accepted
23/01/2024	28/01/2024	05/02/2024	24/04/2024

Abstract

This research aims to, 1) development of learning activities on creative drama practice skills according to Davies' concept for grade, 11 students to effective according the criteria of 70/70, 2) Compare academic achievement of students with criteria of 70%, 3) Compare Creative Drama Practice Skills of students with criteria of 70%, 4) Study the satisfaction level of Grade 11 students. The sample group for the research consists of 41 students from Anukoolnaee School. The research tools used were 1) lesson plans, 2) a test of learning achievements 3) an assessment form for measuring students' practical skills, and 4) satisfaction surveys. The statistical methods used to descriptive statistics analyze, the data are percentages, averages, standard deviations, and t-test.

The results of findings revealed that: 1) Grade 11 students' efficiency in learning practical skills through creative drama practice skills according to Davies' concept, was 82.80/82.72, exceeding the specified criterion, 2) The study on student learning achievement indicated that post-class scores were higher than the specified criteria of 70 percent, demonstrating statistical significance at the 0.05 level. 3) The practical skill score of the students, were higher than the specified criteria of 70 percent, demonstrating statistical significance at the 0.05 level 4) The students' satisfaction with the learning activities was the highest. ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.45)

Keywords : Efficiency in organizing learning activities, Creative Drama Practice Skills, Learning achievements, Satisfaction

¹ Rajabhat Maha Sarakham University, E-mail- 3122.ketsarin@gmail.com

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เกษศริน ทองสุข²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุคุณนารี จำนวน 41 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะละครสร้างสรรค์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80/82.72 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) ทักษะปฏิบัติของนักเรียนมีคะแนนทักษะสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.45)

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้; ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

² มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ม, Email- 3122.ketsarin@gmail.com

บทนำ

การแสดงนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่สร้างสุนทรียภาพมาตั้งแต่โบราณ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทย ที่มีบทบาทในการ รับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ และแทรกอยู่ในวงจรของชีวิตคนไทยทั้ง ในด้าน ความเชื่อ ด้าน พิธีกรรม ด้านอบรมศิลปกรรม ด้านการ ศึกษา และด้านการบันเทิง ทั้งยังรวมศิลปะแขนงอื่นๆไว้ด้วย นาฏศิลป์จึงเป็นพฤติกรรมที่หล่อหลอมรวมสิ่งที่ดึงดูดเกี่ยวข้องกับกาย วาจา ใจ ที่แสดงออกถึงความ เป็นมนุษย์อย่างชัดเจน (Upramai, W., 2012) โดยการร่ายรำ การเล่นละคร มีบทบาทในชีวิต และความ เป็นอยู่ของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยโบราณ กิจกรรมนาฏศิลป์เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้ได้ทำกิจกรรมร่วมกับ ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี เพราะการร่ายรำ เล่นละคร แสดงการละเล่นพื้นเมือง ทำให้มีโอกาสได้ทำกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น การทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบท่าทางที่พร้อมเพรียงไปกับเพื่อน ๆ นั้นก็เป็น การหล่อหลอมความสามัคคีให้เกิดขึ้นในตัวของเด็กอีกด้วย และช่วยพัฒนาด้านในเรื่องของความจำ และ การคิดวิเคราะห์โดยตรง

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (Ministry of Education, 1999 : 2) โดยสาระที่ 3 นาฏศิลป์ ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนจะต้องมีทักษะ ในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดง และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิ ปัญญาไทยและสากล (Ministry of Education, 1999 : 3) ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ในสาระนาฏศิลป์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิด ทักษะและความชำนาญในทักษะปฏิบัติ และสามารถนำไปแสดงออกอย่างถูกต้อง โดยสามารถพัฒนา จากการได้ฝึกทำบ่อย ๆ ฝึกซ้ำ ๆ จึงจะเคยชินจนกลายเป็นปฏิจธรรมดาของการกระทำต่างๆ

จากการสังเกตสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ในโรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าผู้เรียนขาดทักษะที่เป็นพื้นฐานในการแสดงละครสร้างสรรค์ คือ ทักษะย่อยต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในการแสดงออกอย่างถูกต้อง และการเข้าถึงบทบาทของตัวละคร เนื่องจากการเรียนการสอนด้านการฝึกปฏิบัตินั้นเป็นไปในรูปแบบของการอธิบาย จึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เหมาะสมในการฝึกทักษะปฏิบัติการแสดงละคร สร้างสรรค์ทักษะย่อย ๆ ให้มีความชำนาญ โดยต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีบทบาท สำคัญในการเรียนรู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วัตถุประสงค์การวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ที่ เน้นการกระทำ การลงมือปฏิบัติจริง โดยมีหลักการที่ว่าครูผู้สอนจะต้องแบ่งเนื้อหาของหน่วยใหญ่ ออกเป็นเนื้อหาย่อยให้ละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยเหล่านั้นให้ได้จึงเกิดความชำนาญเสียก่อน ในระหว่างขั้นตอนการฝึกทักษะย่อยแต่ละส่วนนั้นครูจะเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติให้นักเรียนดูก่อนที่จะให้ นักเรียนปฏิบัติตาม เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนสามารถปฏิบัติได้แล้ว จึงนำประสบการณ์ย่อยเหล่านั้น

มาสู่การปฏิบัติเต็มรูปแบบ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของเดวิส มีรูปแบบ 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นดู การสาธิต ชั้นที่ 2 ชั้นปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ชั้นที่ 3 ชั้นผสมผสาน ชั้นที่ 4 ชั้นพัฒนา และชั้นที่ 5 ชั้นสมบูรณ์ การที่ฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็น ทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น (Davies, 1971) เมื่อผู้เรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนแล้ว จะส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ สามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ที่ต้องอาศัยความกล้าแสดงออก และความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะต่างๆ อันจะส่งผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Khaemmanee, T. (2014 : 121) กล่าวว่าหากครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางท่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม ภายใต้กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ใช้ความคิด และเกิดอารมณ์ความรู้สึกอันจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน การเรียนรู้ดังกล่าวจะเป็นปัจจัยส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ซึ่งการใช้เกมการศึกษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคม และการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตด้วย

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ข้างต้น ประกอบกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแสดงละครสร้างสรรค์ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงละครสร้างสรรค์ให้มีความชำนาญจากทักษะย่อย จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในรายวิชานาฏศิลป์

วัตถุประสงค์

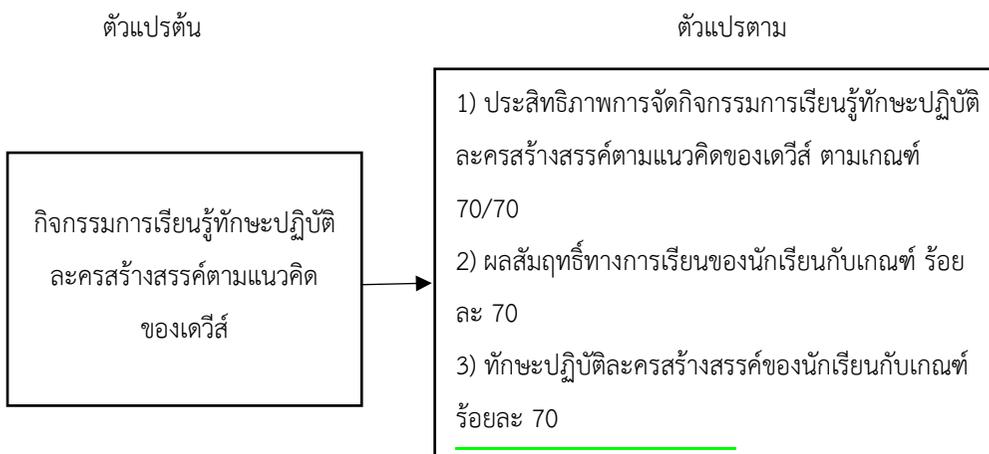
1. เพื่อพัฒนาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ มีทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ ผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุคุณนารี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 8 ห้อง จำนวนนักเรียน 375 คน ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/13 โรงเรียนอนุคุณนารี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียน 41 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง ละครสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง ละครสร้างสรรค์มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1.00 ผู้วิจัยดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง ละครสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีขั้นกิจกรรมดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นดูการสาธิต ครูอธิบายแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ และสนทนากับนักเรียนเพื่อเป็นการแนะนำกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจถึงรูปแบบการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ที่แบ่งออกเป็นทักษะย่อย ๆ ที่จะปฏิบัติในบทเรียน จากนั้นครูปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ทักษะย่อย ๆ ให้ผู้เรียนดู และแนะนำการเคลื่อนไหวเชื่อมโยงกันในส่วนของร่างกาย เพื่อให้นักเรียนให้นักเรียนได้เตรียมตัวก่อนสู่การปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ครูให้นักเรียนทบทวนการฝึกปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ด้วยตัวเองในแต่ละส่วน ย่อย ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นผสมผสาน หลังจากนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติละครสร้างสรรค์แล้ว ครูแนะนำเพิ่มเติมในการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ที่ถูกต้อง จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติส่วนตัว เพื่อทบทวนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและมั่นใจมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนา ในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติอยู่นั้น ครูตรวจเช็คความเรียบร้อยและให้คำแนะนำกับนักเรียน ซึ่งจะต้องดูการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติของตนเอง กรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะต่อกันได้ ให้ลดความเร็วลง ขั้นที่ 5 ขั้นสมบูรณ์ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อนักเรียนทราบเทคนิคและวิธีการแล้ว ครูให้นักเรียนปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ที่มีความเชื่อมต่อกัน แล้วให้ผู้เรียนสอบปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ด้วยตนเอง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 16 ข้อ 16 คะแนน ใช้ทดสอบหลังเรียน พบว่ามีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.75 – 0.79 อำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.21 – 0.36 และความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.76

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติวัดความสามารถในการปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบประเมินชนิด Scoring Rubric กำหนดทักษะที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการปฏิบัติทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ทั้งหมด 4 ทักษะ ได้แก่ การใช้ จังหวะ

เสียง การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ การใช้บทบาทสมมติและภาษา และการใช้ท่าทางใบ้ และการพูด
ต้นสด พบว่ามีความยากมีค่า IOC เท่ากับ 1

4. แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่
5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ แบบประมาณค่า 5
ระดับ (Rating Scale) (Kajornsinsin, B., 2000) จำนวน 1 ชุด 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

จากการหาคุณภาพของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เฉลี่ยตั้งแต่ 0.80 - 1.00
ซึ่งเป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดเตรียมอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ละคร
สร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตาม
แนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง
โดยระหว่างการทำทดลองมีการทดสอบย่อยและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ หาค่า
คะแนนร้อยละของคะแนนกระบวนการ E_1

3. เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมจนครบตามที่กำหนดแล้วนำแบบทดสอบหลังเรียน (Post test)
โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 16 ข้อ และประเมินทักษะปฏิบัติการแสดง ละคร
สร้างสรรค์

4. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ที่มี
ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5

5. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์
การวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_1/E_2)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิด ของเดวีส์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test (One Sample Group)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ หลังเรียนโดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

4. วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามความ พึงพอใจคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 กำหนดเกณฑ์ 70/70

Table 1 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 70/70

N = 41

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)				
แผนที่ 1 การใช้จังหวะเสียง	4	3.41	0.55	85.37
แผนที่ 2 การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ	4	3.26	0.46	82.32
แผนที่ 3 การใช้บทบาทสมมติและภาษา	4	3.37	0.49	84.15
แผนที่ 4 การใช้ท่าทางใบ้และการพูดต้นสด	8	6.49	0.56	81.10
ผลรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	20	16.85	1.25	82.80
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	36	29.78	1.72	82.72

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.80/82.72

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จาก Table 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.80/82.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (70/70)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

Table 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบและระดับนัยสำคัญทางสถิติของ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

N = 41

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	% of Mean	T	Sig (1-tailed)
หลังเรียน	16	13.24	0.89	82.77	7.53	0.00

จาก ตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.24 คิดเป็นร้อยละ 82.77 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ระดับคะแนนเฉลี่ย

3.51 - 4.00	ร้อยละ	87.75 - 100	หมายถึง ดีเยี่ยม
2.51 - 3.50	ร้อยละ	62.75 - 87.5	หมายถึง ดี
1.51 - 2.50	ร้อยละ	37.75 - 62.5	หมายถึง พอใช้
1.00 - 1.50	ร้อยละ	25.00 - 37.5	หมายถึง ควรปรับปรุง

Table 3 ค่าเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ผลการประเมินทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน (4 คะแนน ต่อทักษะปฏิบัติ)

N = 41

รายการประเมิน	คะแนนทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ของนักเรียน		
	\bar{x}	ร้อยละ	เกณฑ์การประเมิน
1. การใช้จังหวะเสียง	3.61	90.20	ดีเยี่ยม
2. การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ	3.29	82.30	ดี
3. การใช้บทบาทสมมติและภาษา	3.27	81.70	ดี
4. การใช้ท่าทางใบ้	3.24	81.10	ดี
5. การพูดต้นสด	3.12	78.00	ดี
รวม	3.31	82.68	ดี

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในเกณฑ์การประเมินระดับ ดี คะแนนมากที่สุด คือ การใช้จังหวะเสียง คะแนน ที่น้อยที่สุด คือ การพูดต้นสด ดังนั้นทักษะที่ควรเพิ่มเติมในการฝึกคือการพูดต้นสด เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้องและชำนาญมากขึ้น

Table 4 ผลการประเมินระดับคุณภาพทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

N = 41

ระดับคุณภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ดีเยี่ยม	9	21.95
ดี	32	78.05
พอใช้	0	0
ควรปรับปรุง	0	0
รวม	41	100

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95 อยู่ในเกณฑ์ดี 32 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์

Table 5 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ข้อความคำถาม	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ง่ายขึ้น	4.61	0.49	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบที่ผู้สอนมีการสาธิตหรือยกตัวอย่างก่อนให้นักเรียนทำ	4.56	0.50	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบที่ผู้สอน สอนเป็นขั้นตอนอย่างละเอียด ก่อนที่จะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ	4.61	0.49	มากที่สุด
4	นักเรียนชอบที่ผู้สอนให้ลงมือกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	4.29	0.46	มาก
5	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างชำนาญ คล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในการแสดงออก	4.22	0.42	มาก
6	นักเรียนประทับใจในการให้คำแนะนำและการช่วยเหลือจากผู้สอน	4.83	0.38	มากที่สุด
7	นักเรียนชอบที่ผู้สอนการดูแลการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล	4.80	0.40	มากที่สุด
8	นักเรียนชอบที่ผู้สอนลดความเร็วในการสอนเมื่อนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะต่อกันได้	4.80	0.40	มากที่สุด
9	นักเรียนชอบที่ได้รับคำแนะนำ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทุกครั้งหลังการทดสอบ	4.78	0.42	มากที่สุด
10	นักเรียนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.56	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.61	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์มีภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.45)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 ศึกษาทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และศึกษาความพึงพอใจ ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย ได้สรุปตามลำดับได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.80/82.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (70/70) เป็นผลมาจากนักเรียนได้ประเมินทักษะย่อยท้ายแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อำนาจ 4 แผน คิดเป็นร้อยละ 82.80 และคะแนนการประเมินทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.72 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น โดยศึกษาเอกสาร หลักการ และทฤษฎี การพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวีส์ และได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือการวิจัยอย่างมีระบบและศึกษาวิธีการเขียนแผนที่ดี นอกจากนี้ยังได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือการวิจัยจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดของรูปแบบ (Davies, 1971) Khaemmanee, T. (2014 : 121) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก มาฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hiranchao , C. (2019 : 73 - 74) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะ นาฏศิลป์ไทย และความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ อ.ศรีราชา จ. ชลบุรี ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 30 คน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทย และความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ มีทักษะทางนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 มีทักษะความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลัง

ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาอนุศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.24 คิดเป็นร้อยละ 82.77 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นเป็นผล มาจากกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้มีการกำหนดเนื้อหา ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน จึงทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และเมื่อนำไปใช้ในการประเมินแล้ว จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Phenaet, R. (2018 : 97 - 98) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแฮร์โรว์ การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งมน อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 32 คน พบว่าการจัดกิจกรรมทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับแนวคิดการสอนปฏิบัติของแฮร์โรว์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.81/80.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80)

3. ผลการศึกษาทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายการประเมินทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่ประเมินจากครู รวมคะแนนทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ $\bar{x} = 3.31$ อยู่ในเกณฑ์การประเมินในระดับ ดี มีคะแนนเรียงลำดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ คะแนนมากที่สุด คือ การใช้จังหวะเสียง $\bar{x} = 3.61$ การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ $\bar{x} = 3.29$ การใช้บทบาทสมมติและภาษา $\bar{x} = 3.27$ การใช้ท่าทางใบ้ $\bar{x} = 3.24$ และคะแนนที่น้อยที่สุด คือ การพูดต้นสด $\bar{x} = 3.12$ ดังนั้นทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ที่ครูต้องเพิ่มเติมในการฝึกปฏิบัติให้นักเรียนคือ การพูดต้นสด เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและ มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น โดยมีระดับคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95 อยู่ในเกณฑ์ดี 32 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 นั่นเป็นผลมาจากผู้วิจัยได้นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีการคัดกรองตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหารายการที่จะประเมินซึ่งผู้วิจัยได้มีวิธีการโดยเริ่มจากการนำการปฏิบัติทักษะย่อยก่อนการเรียนรู้ที่จะปฏิบัติทักษะปฏิบัติ โดยการกระทำหรือการแสดงออกต่างๆ เริ่มจากการฝึกให้นักเรียน

สามารถทำทักษะย่อย ๆ ก่อนแล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ดังที่ Khaemmanee, T. (2014 : 244 - 247) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะสามารถได้ประสบการณ์จากการ ลงมือปฏิบัติจากขั้นตอนย่อยๆอย่างละเอียด ครูได้ให้คำแนะนำ การเคลื่อนไหวเชื่อมโยงกันในส่วน ของร่างกาย เทคนิควิธีการกับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติของตนเอง ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies (Davies Instructional Model) เป็นรูปแบบการเรียนการสอน ที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำหรือการแสดงออกต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ ที่แตกต่างไปจากการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยหรือพุทธิพิสัย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านการปฏิบัติ พฤติกรรม ของผู้ปฏิบัติทักษะส่วนใหญ่ประกอบไปด้วย ทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้นักเรียนสามารถ ทำทักษะย่อย ๆ ก่อนแล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ ครูอธิบายแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ และสนทนากับนักเรียนเพื่อเป็นการแนะนำกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจถึงรูปแบบการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ที่แบ่งออกเป็นทักษะย่อย ๆ ที่จะปฏิบัติในบทเรียน จากนั้นครูปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ทักษะย่อย ๆ ให้ผู้เรียนดู และแนะนำการเคลื่อนไหวเชื่อมโยงกันในส่วน ของร่างกาย เพื่อให้นักเรียนให้นักเรียนได้เตรียมตัวก่อนสู่การปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ครูให้นักเรียนทบทวนการฝึกปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ด้วยตัวเอง ในแต่ละส่วนย่อย ๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้นักเรียนปฏิบัติทักษะย่อย หลังจากนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติละครสร้างสรรค์แล้ว ครูแนะนำเพิ่มเติมในการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ ที่ถูกต้อง จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติส่วนตัว เพื่อทบทวนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและมั่นใจมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติอยู่นั้น ครูตรวจเช็คความเรียบร้อยและให้คำแนะนำกับนักเรียน ซึ่งจะต้องดูการปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์เป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ในการปฏิบัติของตนเอง กรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะต่อกันได้ ให้ลดความเร็วลง ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อนักเรียนทราบเทคนิคและวิธีการแล้ว ครูให้นักเรียนปฏิบัติทักษะละครสร้างสรรค์ที่มีความเชื่อมต่อกัน สอดคล้องกับ Suphophat, S. (2018 : 23 -26) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยเรื่องระบำ นพรัตน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 54 คน ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากการเปรียบเทียบทักษะ นาฏศิลป์ไทยระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ที่เน้น ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีคะแนนทักษะนาฏศิลป์ไทยสูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ $\bar{x} = 4.22 - 4.83$, S.D. = 0.38 - 0.50 ซึ่งพิจารณาโดยรวมความพึงพอใจของนักเรียนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ $\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.45 มีระดับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับ Hiranchao , C. (2019 : 73 - 74) ได้วิจัยเรื่องการ พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ อ.ศรีราชา จ. ชลบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 30 คน โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส มีทักษะ ทาง นาฏศิลป์ไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวิส ยังมีความ พึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยเป็นตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เดวิสส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ตามจินตนาการอย่างอิสระและจากประสบการณ์เดิม การประเมินผลการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาก ขึ้น และมีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความสุขสนานและชอบในการเรียนรู้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจและศึกษาวิธีการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ละคร สร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส โดยละเอียด เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตาม แผนการจัดการเรียนรู้

1.2 การจัดการเรียนการสอนเรื่องทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส ครูควร อธิบายกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ แนะนำกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจถึงรูปแบบการปฏิบัติ ละคร สร้างสรรค์ที่แบ่งออกเป็นทักษะย่อย ๆ ให้เห็นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ก่อนการฝึก ทักษะที่สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 การจัดการเรียนการสอนเรื่องละครสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติ ดังนั้นครูควรให้คำแนะนำ กำกับดูแล และปรับท่าทางการปฏิบัติให้เหมาะสมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เรียน สามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติละครสร้างสรรค์ ตามแนวคิด ของ เดวิส ในการแสดงต่างๆของหน่วยการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 เช่น การแสดงระบำ รำ ฟ้อน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตาม แนวคิดของเดวิสกับวิธีการสอนอื่นๆ หรือการศึกษาความคงทนในวิธีการสอนนั้นว่ามีความแตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร

References

- Davies. I. K. (1971). *The Management of Learning*. London : McGraw – Hill
- Hiranchao, C. (2019). *Development of Thai dance skills and creativity according to the concept of Davies for early elementary school students*. (Master's thesis). Bangkok: Dhurakij Pundit University
- Kajornsini, B. (2000). *Educational research methods*. 5th printing. Bangkok: P.N. Printing.
- Khaemmanee, T. (2014). *Teaching science, knowledge for organizing an effective learning process*. 18th printing. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Ministry of Education. (1999). *National Education Act, B.E. 2542, amended (No. 2) B.E. 2002 and (No. 3) B.E. 2010*. Bangkok: Siam Sport Syndicate Company Limited.
- Phenaet, R. (2018). *Development of dance practice skills and posture language. Using collaborative group learning, TAI techniques, and Harrow's practical teaching concepts. For 4th grade students (Master's degree thesis)*. Maha Sarakham : Maha Sarakham Rajabhat University.
- Suphophat, S. (2018). *A study of Thai dance skills in the Nopparat dance. of students Mathayom 5 using Davies's learning management that emphasizes practical skills. together with cooperative learning techniques STAD. (Master's degree thesis)*. Pathum Thani: Valaya Alongkorn Rajabhat University Under Royal Patronage.
- Upramai, W. (2012). *Dance and drama*. Chulalongkorn University. Bangkok: Chulalongkorn University Press.